

staar i Loven, og der skal man ned i andet Stykke for at finde en Vending, som man mener, man kan anvende i den Retning, hvori Fortolkningen er gaaet. Jeg anfører kun dette, fordi jeg har særlig Grund til at nævne det her.

I § 5 findes der for øvrigt et Par Bestemmelser, som jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om. Der er allerførst en Bestemmelse om, at Forskole- og Pogeskolelærere skulle have en forhøjet Løn af 50 Kr. aarlig mod, at man i Fremtiden paalægger dem at lede Undervisningen i Haandgerning i Sognets eller vedkommende Distrikts Hovedskole. Forholdet er jo det, og saaledes har jo ogsaa det høje Ministerium fortolket Skoleloven, at Forskole- og Pogeskolelærere, som ere fast ansatte, have ikke alene en Pligt til at lede Undervisningen i Haandgerning i deres Forskole eller Pogeskole, men skulle ogsaa lede Undervisningen i Haandgerning i Hovedskolen uden særskilt Betaling. Dette Forslag vil jo hidføre en forøget Byrde for Kommunerne, hvor de have For- eller Pogeskole, idet Lærere der, hvis denne Lov vedtages, saaledes som det er foreslaaet, ville faa en Løn af 50 Kr. aarlig for at besørge Haandgerningsundervisningen i den offentlige Skoles Klasser.

Dernæst vilde jeg ogsaa gerne sige et Par Ord om en anden og ny Bestemmelse i den nævnte Paragraf angaaende en ny Bestillingsmand, der skal ansættes ved vore Kirker. De foregaaende ærede Talere have ikke været klare paa, hvad de skulde kalde den ny Mand. Den sidste ærede Taler vilde gerne have, at han skulde hedde „Klokkeren“. Men siden vi have hørt om Klokker Link fra Grenaa, er det ikke et populært Navn. Man synes ikke rigtig om heller at kalde ham „Ringeren“, for enkelte ærede Medlemmer synes, at Navnet Ringer har en mindre god Klang. Jeg er ogsaa i Tvivl om, hvad jeg skal kalde den ny Mand. Ringer passer ikke rigtigt, for Ringning bliver vist det mindste, denne Mand kommer til at bestille, jeg antager ikke, at han nogen Sinde vil komme til at trække i Klokkestrengen. Dertil bliver han vist for fin en Mand. Nej, det vi faa ud af denne Bestemmelse, bliver en Art ny Kirkebetjent. (Afbrydelse). Ja, en Art ny Kirkebetjent, skulle vi kalde ham saadan? (Afbrydelse). Ja, der kan jo ikke ligge noget saarende i det Udtryk, men det bliver han, for han bliver en ganske anderledes fin Mand end den Mand, vi nu bruge ude i Sognene til at ringe med Klokkerne. Nu bruger man en gam-

mel Mand, der har Lyst til at have saadan en lille Beskæftigelse. Jeg ved et Sogn, hvor man har en Mand til Ringer, der er over 80 Aar og faar et lille Vederlag for Klokkeringning, og jeg ved enkelte Steder, hvor man har en Invalid til at besørge det. Men en Invalid eller en Mand paa over 80 faar sandelig ikke Lov til at gaa ind i Kirken og foretage alle disse kirkelige Forretninger, som den ny „Ringer“ skal varetage i vore Kirker. Nej, vi maa være klare over, hvad vi faa her: vi skabe en Række af ny Kirkebetjente; og hvad der kan udvikle sig senere af denne Institution, skal jeg ikke profetere om, men det skulde ikke forundre mig, hvis der blev en ny Bestillingsmand deraf, der i Tidens Løb kom til at hænge paa Kommunen. Hvorfor gør man nu det? Er der særlig Grund til det? Jeg mener nej og hvorfor? Fordi, da vi for 4 Aar siden vedtog den ny Skolelov, forhøjede vi Lønnen til Kirkebylæreren, som havde den Pligt at ringe med Klokkerne, men uagtet vi tog den Forpligtelse fra ham, forhøjede vi hans Løn, fordi han skulde varetage alle de andre Forretninger, som i Henhold til Lov af 19de Februar 1861 paahvile Kirkebylærerne. Og nu kommer man igen: ikke og forlanger, at de skulle slippe noget af den forhøjede Løn, de fik, men man siger, at trods det, at man giver dem forhøjet Løn, skal man skaffe dem af med det meste af det Arbejde, som har paahvilet dem, thi det ligner ikke noget, at en saadan Mand som Kirkebylæreren skal have saadanne Ringerstillinger, som man hidtil har betroet ham, det maa nu overføres til en anden Mand. Dernæst forekommer det mig mærkeligt, at den højtærede Minister mener, at man skal unddrage Kommunekasserne fra at lønne den ny Ringer, der vil fremstaa, efter at dette Lovforslag er vedtaget. Forholdet er jo det, at den nuværende Ringer, ham, der i Stedet for Skolelæreren ringer med Kirkeklokkerne, lønnes af Kommunekassen og antages af Kommunalraadet, medens den ny Ringer skal antages af Menighedsraadet, og hans Løn fastsættes af dette. Hans Løn skal ikke ud af Kommunekassen, men skal paalignes Sognemenighedens Medlemmer efter samme Regler som dem, der bruges, naar man paaligner Udgifterne til Kirkernes Opvarmning. Er det nu rigtigt at fritage adskillige Mennesker i Kommunen fra at tage Del i denne Udgift derved, at man tager Udgiften bort fra Kommunens Kasse, hvor den nu hviler? Jeg mener nej, og hvorfor? Fordi Kommunerne og